

ухо-то по това, че той по́тяжко изговаря самогласны-ты, и че като нѣма доста мѣсто, дѣ да се простира, всякъдѣ ся запина, а отъ това гласъ-тъ става неясенъ и гѣгнивъ. Така сѣщо не може да бѣде хубавъ и много дългый языкъ, на какъвто ся радвать, както казвать нѣкои си, гласовиты-ты пѣвицы.

Часто и оная уздица исподъ языка бива много кѣса, и отъ това става тяжко да ся изговарять съгласны-ты буквы: *д, т, л, р, с*; такъвъ языкъ *пелти*. На пелтецы може ся помогна, ако ся прѣрѣже уздица-та исподъ языка. Между това на хубость-тъ на уста-та не прячи толкова кроежь-тъ на языка, колкото криво-то дръженіе, на което нѣкои си сѣ ся приучили наймного отъ нехайство въ възпитаніе-то на изговора. Такыва дѣтца си дръжатъ уста-та оттворены, а языкъ-тъ имъ, или на жбы-ты оплезенъ, или веднага прибранъ зади тѣхъ, почива стиснѣтъ. Такыва дѣтца на глѣдъ ся видѣть въ лице-то си тѣпы, тяжко изговарять, особено криво изричатъ съгласны-ты, които ся изваждатъ съ твърдо-то небце на уста-та, а буквы *г, к, р* не могатъ да изваждатъ съ естественны-ты имъ гласове.

Както тромавый и гѣгнивый языкъ не е за въ работѣ, такъвъ ще е и много бръзый языкъ, за-что-то и той отъ многото бръзо говореніе ще запина, ще ся спрѣпина, ще ся бутка, а това и на око иде грозно.

Языкъ-тъ кога си кротува у уста-та трѣбува да трепти съ връха си повече камъ горне-то небце, а не камъ долни-ты жбы. Никога не бива да ся плези между жбы-ты, а на това чловѣкъ трѣбува